

4481 3. Beh. af Forstl. t. Finanslov f. Finanssaaret fra 1. April 1873 til 31. Marts 1874. 4482

give Regjeringen en lille Sum yderligere, saaledes som vi nu i Dag have foreslaaet med Hensyn til den Rundskab, man i Ministeriet ønsker sig angaaende Fiskerivæsenet. Jeg finder, at det for Rigsdagen og navnlig for dette Thing maa være i høi Grad betænkeligt overhovedet at gaa ind paa Bevillinger til disse Kommissioner, der nu i saa talrigt Antal have været brugte, og som, naar de faae Lov til saaledes at gaa videre, tilsidst efter min Overbevisning ville være at betragte som en Svamp i Rigsdagen, som Noget, der fordærver den hele Institution. Altsaa skal jeg tillade mig at opfordre Egesindede til at stemme imod Forslaget under Nr. 12 til § 25. — Jeg ser, at den ærede Minister er borte, men jeg vil dog med Hensyn til det Forslag, der er stillet til § 25 angaaende en Bevilling til Undersøgelse af, hvorvidt en Udbring af Rysterne paa Syd-falster vil være nødvendig for at sikre mod Overfømmelse i Fremtiden, gjøre en Bemærkning til den ærede Minister, idet han da senere kan erfare, hvorledes man bedømmer denne Optreden af det ærede Medlem fra Falster (Clausen). Det forekommer mig, at Ministeren sølle sig noget ilde berørt ved dette ærede Medlems Udtalelser. Mig synes det naturligt, at en Repræsentant fra Egne, der have lidt saa meget ved en ulykkelig Naturbegivenhed, kan være noget utaalmodig. Der er ikke Noget, der veed, hvilken Dag Ulykken kan komme paany, saa at det forekommer mig, at den ærede Minister ikke saa meget i denne Udtalelse maatte se et Angreb paa Ministeriet, som en Klage, en Wængstelse, der har givet sig Lyd gjennem en Repræsentant fra disse Egne. Men i Øvrigt kan jo det ærede Medlem fra Falster være meget tilfreds med den Udtalelse, som Ministeren kom med angaaende det Lovforslag, han nævnte, og som jeg haaber, at vi Alle ville slutte os til, for at vi ikke skulle bære noget Ansvar, saafremt en Ulykke af denne Art paany skulde træffe nogle Dele af vort Fædreland.

Alberg: Maa det først være mig tilladt at fremkomme med et Par Bemærkninger overfor den ærede Ordfører. Jeg er ikke blandt det Flertal, der har tiltraadt Forslaget under Nr. 21 til § 19, som er en Forøgelse af 1000 Rd. til Industriens Fremme, i alt Fald ikke under den Forsudsætning, som det syntes, der laa til Grund for Forslaget, da det blev stillet af Udvalgets Flertal, nemlig saa vidt det skal forstaas saaledes, at dette Forslag skulde træde i Stedet for Forslaget under Nr. 18, der gaar ud paa at give en Be-

villing af 10,000 Rd. til Fremme af Huslid, thi i saa Tilfælde maa jeg være imod det, da jeg egentlig har paa en Maade tiltraadt dette Forslag under Nr. 18 og gaar ud fra, at den Bevilling, der foreslaas under Nr. 21, er saa lille, at den ikke kan tilfredsstille de Krav, der ville blive gjorte i den Retning, som er antydet ved Forslaget under Nr. 18. Men for Øvrigt, hvis man vil gaa ind paa begge disse Endringsforslag, skal jeg ikke have Noget imod at stemme for dem begge, da jeg tror, at de begge kunne stifte deres Nytte. Hvad Forslaget under Nr. 19 angaar, da har jeg heller ikke været med at tiltræde det under den Forsudsætning, som nu blev udtalt af den ærede Ordfører, idet jeg er gaaet ud fra, at Forhøielsen af Bevillingen til „Fiskeri i Almindelighed“ skulde gives i samme Omstændighed, som Bevillingen tidligere har været givet, og at det særskilte Beløb af 1000 Rd., som forlanges under § 25 til en Fiskerikommission, var uafhængigt deraf. Hvad det i denne sidste Henseende til § 25 under Nr. 54 stillede Forslag angaar, skal jeg tillade mig at fremkomme med nogle Bemærkninger dertil. Naar dette Forslag ikke ansøres som tiltraadt af mig, saa er det fordi der, dengang Forslaget endelig blev forhandlet i Udvalget, ikke viste sig at være Andre, der vilde tiltræde det, end mig; jeg fandt saa ikke, det vilde være af nogen Betydning, at mit Navn stod der, men forbeholdt mig at støtte det saa godt, jeg kunde. Jeg antager nemlig, at en Bevilling til en Kommission til at undersøge Fiskeriforholdene og fremkomme med Forslag til Lovbestemmelser i denne Henseende vil kunne stifte megen Gavn. Jeg tror, det maa erkendes, at Fiskeriet hertilands i Forhold til det Udbytte, det i Øvrigt kunde bringe en stor Del af Befolkningen og navnlig den Del, som ellers er mindre heldig stillet, er en af de Erhvervsøgrene, som er allernæst forømt, og hvor der er allernæst Grund til at gjøre Noget for at bringe dette Erhverv i et bedre Spor, bringe det til en saadan Udvikling, at det ogsaa kan give de Folk, der beskæftige sig dermed, et nogenlunde godt Udbytte, thi efterhaanden som Kommunikationsmidlerne udvikle sig, viser det sig, at de Fisk, der fanges, kunne finde Afsetning ikke alene her i Landet men ogsaa i Udlandet; det er mig saaledes bekjendt, at man fra de allernordligste Egne af Sylland nu ad Ternbanen kan føre Fisk helt ned til Berlin. Det er derfor en Selvsølg, at jo bedre Fiskeriet bliver udviklet og drevet, desto større Udbytte vil det give. Det er en af de Erhvervsøgrene, som Udviklingen hidtil har beskæftiget sig overordentlig lidt med;